

Arrest

nr. 68 198 van 10 oktober 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bhutaanse nationaliteit te zijn, op 8 augustus 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 11 januari 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 augustus 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

"Meneer was op het ogenblik van de aanvraag reeds gemachtigd tot een tijdelijk verblijf in toepassing van art.9bis en art. 13 van de wet van 15.12.1930 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Hij was in het bezit van een A-kaart geldig tot 03.08.2010.

Meneer diende op 05.11.2009 een nieuwe aanvraag in, in toepassing van art.9bis van de wet van 15.12.1980 gewijzigd door de wet van 15.09.2006 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen verwijzend naar bepaalde criteria vastgelegd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

Rekening houdende met de uitgestippelde criteria en de daaraan gekoppelde voorwaarden in de instructie van 19.07.2009

Rekening houdende met het arrest van de Raad van State nr. 198.769 van 9.12.2009 die de instructie d.d. 19.07.2009 betreffende de toepassing van de het vroegere art.9, lid 3 en van art.9bis van de vreemdelingenwet van 15.12.1980 heeft vernietigd.

Rekening houdende met de verklaring van staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid, dhr M. Wathelet op 11.12.2009 naar aanleiding van de beslissing tot vernietiging van de voornoemde richtlijn door de Raad van Stat:

"De Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid bevestigt, met in acht name het arrest, de gedragslijnen (criteria) die hij zich ten gronde had gesteld in uitvoering van het regeerakkoord, gerespecteerd blijven "

"Met inachtneming van deze vernietiging zullen deze criteria wat de grond betreft en in het kader van de analyse van de individuele dossiers, gerespecteerd worden. "

"In het kader van de individuele behandeling zal de Staatssecretaris zijn discretionaire bevoegdheid uitvoeren zoals bepaald door de wet. Hij garandeert de rechtszekerheid. Voor de dossiers die ten gronde de duurzame lokale verankering inroepen , blijft de termijn van 15.09.2009 tot 15.12.2009 behouden. "

Overwegende dat betrokkene bij huidige 9bus aanvraag als identiteitsdocument een Nepalese paspoort voorlegt, afgeleverd te Brussel op 01.06.2007 en geldig tot 31.05.2017 onder een andere identiteit, met name (...), geboren in Gajuri- 8, Dhading, Nepal op 01.09.1972. Overwegende dat de asielaanvraag van betrokkene ingediend op 25.04.2003 definitief werd verworpen door de RW op 17.09.2009 na het ingestelde beroep tegen de beslissing van CGVS. Overwegende dat betrokkene het voorgelegde paspoort op 01.06.2007 tijdens de nog lopende asielaanvraag heeft bekomen en voor het indienen van de huidige aanvraag nooit heeft voorgelegd.

Overwegende bovendien dat hij tijdens zijn asielaanvraag en eerdere regularisatieaanvraag ingediend op 07.07.2006 steeds verklaarde (...) heden en van Bhutanese nationaliteit te zijn. De verantwoordelijkheid hiervoor komt enkel toe aan betrokkene daar hij zelf deze verklaringen heeft afgelegd en bevestigd tijdens een persoonlijk verhoor bij de asielinstanties.

Overwegende dat de vreemdeling onder deze valse identiteit werd gemachtigd tot een tijdelijk verblijf op 03.08.2007, Hij werd op 03.08.2007 in het bezit gesteld van een Bewijs van Inschrijving, in het Vreemdelingenregister 'tijdelijk verblijf' dat jaarlijks werd verlengd tot 03.08.2010.

Overwegende dat hiermee vaststaat dat betrokkene aldus de Belgische autoriteiten bewust heeft trachten te misleiden.

Overwegende dat volgens art. 13§3, tweede lid van de wet kan afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven: indien hij valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten heeft gebruikt , of fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt die van doorslaggevend belang zijn geweest voor het bekomen van de machtiging tot verblijf.

De elementen ingeroepen door betrokkene in zijn huidige aanvraag met name een onredelijke lange asielpcedure waarbij de procedure voor de R VS en/of een regularisatieprocedure volgend op een asielpcedure wordt meegerekend, het feit dat hij duurzaam lokaal verankerd zou zijn en reeds lang in België verblijft, kunnen geen grond vormen voor een verblijfsregularisatie.

Zijn integratie(ingeroepen duurzame lokale verankering) en het legale verblijf en daaraan voorafgaande verblijf tijdens de asielpcedure werd immers verkregen op basis van frauduleuze verklaringen, Elementen van integratie kunnen op generlei wijze opwegen tegen de begane fraude.

Het feit dat de asielpcedure onredelijk lang heeft geduurd, is eveneens een gevolg van de vastgehouden misleidende beweringen rond zijn identiteit. Indien betrokkene zijn ware identiteit in het begin had medegedeeld zou zijn asielpcedure zonder enige twijfel sneller zijn afgesloten, liet het CGVS op 31.05.2010 weten. De asielaanvraag zou in dat geval - nog steeds volgens het CGVS- reeds afgesloten zijn in 2004 tijdens de ontvankelijkheidsfase van de asielaanvraag met een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf.

De voorgelegde arbeidsovereenkomst in het kader van criterium 2.8B vormt geen grond voor regularisatie . Zijn tijdelijk verblijfsrecht werd reeds op 15.06.2010 ingetrokken wegens de vastgestelde fraude met een bevel om het grondgebied te verlaten, betekend door betrokkene op 30.07.2010. Gezien zijn machtiging tot verblijf werd ingetrokken verviel hun officiële toestemming om betaalde arbeid te verrichten op het Belgische grondgebied.

Betrokkene heeft dus getracht de Belgische overheid moedwillig te misleiden; de vaststelling van het bedrieglijk handelen volstaat dan ook om de aanvraag te weigeren in toepassing van het beginsel f raus omnia corrumpit"..."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

“Eerste middel: schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: de motiveringsverplichting zoals bepaald in de wet van 29.07.1991, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel. Dienst vreemdelingenzaken meent dat de regularisatieaanvraag van verzoeker d.d. 05.11.2009 op basis van artikel 9 bis van de vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond is. De reden waarom verzoeker zijn aanvraag door dvz ongegrond werd verklaard is de volgende: (...). Dat integendeel tot wat door DVZ werd beslist de aanvraag van verzoeker geenszins als ongegrond kon worden beschouwd en dit omwille van volgende redenen.. Eerst en vooral dient opgemerkt te worden dat de beslissing van dvz d.d.11.01.2011 de zelfde motivering betreft als de beslissing van 15.06.2010. Dat de beslissing d.d. 11.01.2011 enkel de Nederlandse vertaling is van de beslissing van 15.06.2010 die in het Frans werd opgesteld. Doch werden er enkele nieuwe elementen toegevoegd. Verzoeker is nog steeds niet akkoord met de beslissing. Verzoeker vroeg in 2003 asiel aan. Hij verklaarde afkomstig te zijn van Bhutan. Gezien zijn uiterst precare situatie en geleid door enorme angst en verkeerde informatie gaf hij verkeerde identiteitsgegevens door. Er werd hem immers duidelijk gemaakt dat hij moest stellen van Bhutan te zijn en zo gevlucht te zijn naar België omdat hij anders geen kans zou maken om erkend te worden als vluchteling of enige bescherming te krijgen. Op 07.07.2006 deed verzoeker een regularisatieaanvraag op basis van artikel 9.3. Op 18.06.2007 werd verzoeker geregulariseerd en verkreeg hij een tijdelijk verblijf gekoppeld aan volgende voorwaarde: minstens 3 maanden voor de vervaldatum van zijn verblijfsvergunning dient hij arbeids- of beroepskaart en het bewijs van effectieve en recente tewerkstelling te leveren. Op 05.11.2009 diende verzoeker, tijdens legaal verblijf, een regularisatieaanvraag in op basis van de instructie van 19.07.2009 teneinde zijn tijdelijk verblijf om te vormen in een onbeperkt. Teneinde zijn situatie recht te zetten gaf hij bij deze aanvraag zijn correcte identiteitsgegevens op. Hij motiveerde in de aanvraag eveneens waarom hij deze fout maakte. Namelijk dat hij geleid werd door angst om teruggestuurd te worden gelet op de burgeroorlog die woedde. Hij heeft veel spijt van deze vergissing en vindt het dan ook verschrikkelijk om zo verder te moeten leven. Hij heeft toen geluisterd naar andere mensen die hem aangeraden hebben om te verklaren dat hij vanuit Bhutan afkomstig was zodat hij niet teruggestuurd zou worden. Op 15.06.2010 bekwam verzoeker de negatieve beslissing m.b.t. zijn regularisatieaanvraag. Verzoeker ging in beroep tegen deze beslissing en de beslissing werd op 11.01.2011 ingetrokken. Echter de zelfde dag werd er een nieuwe beslissing genomen, huidige betwisting. Dit is echter onbegrijpelijk en niet redelijk.. Verzoeker diende een regularisatieaanvraag in op 05.11.2009. Hij komt in aanmerking voor 1.2 , 2.8A en 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Aangezien hij een asielaanvraag heeft ingediend op 25.04.2003 die definitief werd verworpen op 17.09.2009. Dit betekent dus dat de asielprocedure van verzoeker 6 jaar en 5 maanden heeft geduurd en dat hij in aanmerking komt voor 1.2 van de vernietigde instructies. Dat hij dus tevens voldoet aan 2.8A en 2.8B aangezien hij een arbeidscontract voorlegt. Echter hiermee wordt geen rekening gehouden aangezien verzoeker volgens DVZ de overheid moedwillig geprobeerd heeft om te misleiden. Dat dvz een beslissing heeft genomen zonder rekening te houden met het gelijkheidsbeginsel.. Er zijn immers tientallen regularisatieaanvragen ingediend door Nepalezen die verklaard hadden/hebben uit Bhutan afkomstig te zijn uit schrik om teruggestuurd te worden doch hoewel dit gaat over dezelfde problematiek werden hun aanvragen wel positief afgesloten. Ik verwijs hiervoor naar stuk 4 in de inventaris. Dit betreffen allen beslissingen van vreemdelingen die, net zoals verzoeker, stelden afkomstig te zijn uit Bhutan en een valse identiteit opgaven. Doch hoewel zij dezelfde fraude gepleegd hebben, werden zij wel geregulariseerd en kregen zij een onbeperkt verblijf. Dat dit niet correct is en de bestreden beslissing dan ook een schending is van het gelijkheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel. Immers gelijke gevallen dienen gelijk behandeld te worden. Dit is in casu niet het geval. Waarom krijgt de ene (hoewel in identiek dezelfde omstandigheden) wel een onbeperkt verblijf en de andere niet? Dit verschil is niet redelijk te verantwoorden. Bovendien is dit niet zorgvuldig van dienst vreemdelingenzaken. Het is volledig onbegrijpelijk aangezien het niet doorgeven van de correcte identiteitsgegevens de anderen niet kwalijk genomen wordt en zij verblijf krijgen, zelfs onbeperkt terwijl verzoeker zijn verblijf wordt geweigerd.

Voorts wenst verzoeker het volgende te benadrukken: In zijn regularisatieaanvraag d.d. 05.11.2009 steunde verzoeker zich op volgende redenen:

- Punt 2.8. A van de instructie d.d. 19.07.2009 (duurzame lokale verankering: verblijf van minimum 5 jaar, wettig verblijf voor 18.03.2008)
- Punt 2.8. B van de instructie d.d. 19.07.2009 (duurzame lokale verankering + werk + voor 31.03.2007 in België)

- Punt 1.1.2. van de instructie d.d. 19.07.2009 (vreemdelingen met een onredelijk lange asielprocedure van 4 jaar of 5 jaar waarbij procedure voor de raad van state en/of regularisatieprocedure volgend op een asielprocedure wordt meegerekend).

Dat de bestreden beslissing stelt dat verzoeker zijn regularisatieaanvraag beruiste op duurzame lokale verankering en lange asielprocedure. Dat dit niet correct is. Dat duidelijk uit de aanvraag van verzoeker d.d. 20.10.2009 blijkt dat hij zich beriep op punt 2.8 A en B van de instructie en punt 1.1.2. Dat verzoeker dan ook niet kan afleiden uit de bestreden beslissing of dienst vreemdelingenzaken bij het nemen van haar beslissing met al deze elementen wel rekening gehouden heeft daar zij uitdrukkelijk stelt dat verzoeker zijn aanvraag gebaseerd is op basis van 'duurzame lokale verankering en zijn lange asielprocedure' zonder meer. Dat verzoeker dan ook de indruk heeft dat men zijn dossier niet grondig bestudeerd heeft en de beslissing niet zorgvuldig genomen werd. Voorts dient het volgende benadrukt. Dvz stelt in haar beslissing dat verzoeker op 18.06.2007 een tijdelijk verblijf kreeg op basis van artikel 9.3 omwille van zijn langdurige asielprocedure en zijn integratie in België doch dit wordt op geen enkele wijze gestaafd. Verzoeker is de mening toegedaan dat hij geregulariseerd werd op basis van het feit dat hij steeds gewerkt heeft hier in België en bijzonder goed geïntegreerd is. Verzoeker heeft altijd gewerkt wanneer hij kon en mocht. Hij is niet ten laste gevallen van de staat zoals anderen. Hij heeft gewerkt en zelf ingestaan voor zijn onderhoud. De (positieve) beslissing d.d. 18.06.2007 van dienst vreemdelingenzaken vermeldt immers totaal niet op welke gronden verzoeker geregulariseerd werd. Het enige wat de bestreden beslissing wel als voorwaarde stelt voor verlenging van verblijf is dat verzoeker een arbeidskaart dient voor te leggen drie maanden voor het verstrijken van zijn verblijf en bewijs te leveren van effectieve en recente tewerkstelling. Dat er dan ook geen enkele wettelijke basis of objectieve elementen zijn om te stellen dat verzoeker enkel geregulariseerd is omwille van zijn langdurige asielprocedure. Bovendien stelt dvz dat indien verzoeker geen frauduleuze verklaringen zou afgelegd hebben zijn asielprocedure sneller behandeld geweest zou zijn. Deze motivering is niet redelijk te verantwoorden. Immers er is geen enkele reden waarom de asielprocedure van verzoeker 6 jaar heeft moeten duren? Verzoeker deed zijn aanvraag in 2003, Er is geen enkele reden waarom de definitieve beslissing omtrent zijn asielprocedure 6 jaar op zich heeft moeten wachten. Het overheidshandelen kan op 2 manieren termijngebonden zijn: hetzij omdat een norm een termijn voorschrijft binnen dewelke de overheid moet handelen, hetzij omdat - bij afwezigheid van een normatieve termijnstelling - het beginsel van behoorlijk bestuur van toepassing is dat de overheid binnen een redelijke termijn moet handelen. De redelijke termijn is een ongeschreven beginsel van behoorlijk bestuur en is als zodanig van toepassing op besturen. Het is niet omdat een normatieve termijnstelling ontbreekt dat de overheid mag stilzitten of haar beslissing onredelijk lang mag uitstellen. Bij afwezigheid van een normatieve termijn waarbinnen de overheid moet handelen, is zij verplicht om binnen een redelijke termijn te beslissen. De overheid heeft tot taak:

- De verplichting om de zaak binnen een redelijke termijn te onderzoeken
- De verplichting om binnen een redelijke termijn te beslissen, eenmaal alle noodzakelijke gegevens gekend zijn, en dit zowel voor de overheid die de initiële beslissing neemt als voor de beroepsinstantie die beslist over een georganiseerd bestuurlijk beroep
- De verplichting om het genomen besluit binnen een redelijke termijn bekend te maken of ter kennis te geven, naargelang het geval door publicatie, kennisgeving of aanplakking
- De verplichting om het besluit binnen een redelijke termijn uit te voeren.

Wat een redelijke termijn is moet in concreto worden beoordeeld, in functie van de aard van de zaak en de houding van de partijen. Als een redelijke termijn moet dan ook worden beschouwd de tijd die normaal nodig is om een zaak, rekening houdend met de specifieke gegevens ervan, haar beslag te geven. Er wordt door dvz geen enkele reden opgegeven waarom verzoeker zijn asielprocedure 6 jaar heeft moeten duren! Dit kan niet te wijten zijn aan verzoeker zijn frauduleuze verklaringen. Dienst vreemdelingenzaken toont niet aan dat er reden was waarom het onderzoek 6 jaar diende te duren. Alle noodzakelijk gegevens waren van bij de aanvraag van verzoeker gekend zodat er geen enkele reden was om de definitieve beslissing pas te nemen in 2009. Volgens dvz zou de asielaanvraag van verzoeker in 2004 afgesloten zijn Er wordt door dvz op geen enkele manier gestaafd hoe de aanvraag in 2004 afgesloten zou zijn. Dat het dan ook niet te wijten is aan de frauduleuze verklaringen van verzoeker. Voorts stelt dvz dat De voorgelegde arbeidsovereenkomst in het kader van criterium 2.8B geen grond vormt voor regularisatie. Zijn tijdelijk verblijfsrecht werd reeds op 15.06.2010 ingetrokken wegens de vastgestelde fraude met een bevel om het grondgebied te verlaten, betekend door betrokkene op 30.07.2010. Gezien zijn machtiging tot verblijf werd ingetrokken verviel hun officiële toestemming om betaalde arbeid te verrichten op het Belgische grondgebied. Aan het criterium 2.8B werd nooit een voorwaarde gesteld dat de aanvrager een officiële toestemming moest hebben om betaalde arbeid te verrichten in België, Noch in het vademecum noch in de instructies. 2.8B stelt het volgende: Lokale verankering - arbeidscontract (punt 2.8.B. van de Instructie). Het gaat om personen die voorafgaand aan hun regularisatieaanvraag sinds 31 maart 2007 ononderbroken in België hebben

verbleven, een arbeidscontract kunnen voorleggen en een arbeidskaart B kunnen verkrijgen. a) U voldoet aan de volgende voorwaarden:

- 1) U verblijft, voorafgaand aan de indiening van de aanvraag tot machtiging tot verblijf, sinds ten minste 31 maart 2007 ononderbroken op het grondgebied.
- 2) U kunt een duurzame lokale verankering in België aantonen (zie punt 4.a.3. op pagina 5).
- 3) U kunt bij de regularisatieaanvraag of bij de actualisering van de hangende aanvraag een kopie van het behoorlijk ingevuld model-arbeidscontract voegen

Het contract moet van bepaalde duur van minstens één jaar zijn of van onbepaalde duur.

Het loon mag niet lager zijn dan het wettelijke minimumloon zoals voorzien in de intersectorale collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988, algemeen bindend verklaard bij koninklijk besluit van 29 juli 1988

De Dienst Vreemdelingenzaken onderzoekt de aanvraag en bepaalt of deze in aanmerking kan worden genomen op basis van punt 2.8.B. Onder «in aanmerking kan worden genomen op basis van punt 2.8.B moet worden verstaan, de aanvraag:

- die ingediend werd tussen 15 september 2009 en 15 december 2009 en die alle nodige documenten bevat, waaronder de kopie van het behoorlijk ingevuld model-arbeidscontract zoals hierboven bedoeld;
- en waarvoor voldaan wordt aan de voorwaarde inzake een ononderbroken verblijf in België sinds ten minste 31 maart 2007;
- en waarvoor er besloten zou kunnen worden dat er een duurzame lokale verankering in België is.

Dat verzoeker dus voldoet aan de voorwaarden :

- > Hij heeft een aanvraag ingediend tussen 15.09.2009 en 15.12.2009
- > Heeft een ononderbroken verblijf sinds ten minste 31.03.2007
- > En is duurzaam lokaal verankerd, wat niet betwist wordt

Voorts wordt in het vademecum verder verduidelijkt: Indien de Dienst Vreemdelingenzaken het dossier niet heeft kunnen goedkeuren op grond van de andere criteria van de instructie (punt 1.1 tot 2.8.A) maar daarentegen oordeelt dat er wel degelijk voldaan wordt aan de voorwaarden om in aanmerking te worden genomen op grond van punt 2.8.B, deelt hij dat bij aangetekende brief mee aan verzoeker (met kopie aan de advocaat van verzoeker en het Gewest). Deze brief vermeldt uitdrukkelijk dat de machtiging tot verblijf zal worden toegekend onder opschortende voorwaarde dat een arbeidskaart B wordt toegekend. Dvz meent dat verzoeker niet in aanmerking komt voor regularisatie op basis van langdurige asielprocedure aangezien de langdurige procedure te wijten is aan de frauduleuze verklaringen. Dit neemt niet weg dat verzoeker voor 31.03.2007 op het grondgebied verbleef en een contract kan voorleggen. Dat dit betekent dat hij dus wel in aanmerking komt voor regularisatie.

Verzoeker meent dan ook dat de bestreden beslissing een schending is van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991: formele motiveringsverplichting. De in artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 vervatte uitdrukkelijke motiveringsverplichting heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat hij kan oordelen of het nuttig is zich hiertegen te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Voornoemde artikelen 2 en 3 verplichten de administratieve overheid ertoe, in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze. Dat de beslissing van dienst vreemdelingenzaken aldus een gebrek vertoont door hier geen rekening mee te houden en zij zich duidelijk vergissen in dit dossier en een en ander over het hoofd hebben gezien. Dat dit alles een schending is van de wet van 29.07.1991 namelijk een schending van de formele motiveringsplicht en de materiële motiveringsplicht. De bestreden beslissing schendt aldus de motiveringsverplichting in de zin van de wet van 29 juli 1991 en bovendien ook het redelijkheidbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel, Dat de beslissing van DVZ dan ook onterecht genomen werd en zij de materiële en formele motiveringsplicht flagrant schendt. Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 schrijft voor dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Tevens dient, naar luid van hetzelfde artikel de motivering 'afdoende' te zijn. De motivering moet pertinent en draagkrachtig zijn. Dat DVZ op dit vlak dan ook zwaar in gebreke gebleven is. Dat verzoeker helemaal niet inzielt op welke basis men zijn argumenten weerlegt en motiveert. Dat verzoeker dan ook meent dat zijn aanvraag niet op een zorgvuldige wijze werd behandeld."

2.2. In een enig middel houdt verzoeker voor als zouden de beginselen van behoorlijk bestuur zijn geschonden, met name de motiveringsverplichting zoals bepaald in de wet van 29 juli 1991, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, doordat de motivering dezelfde is als die van 15 juni 2010, enkele nieuwe elementen werden gevoegd waarmee verzoeker niet akkoord gaat, er wordt gesteld dat hij de overheid moedwillig geprobeerd heeft te misleiden, er wordt gesteld dat de aanvraag om machtiging tot verblijf beruiste op duurzame lokale verankering en lange asielprocedure. Terwijl andere Nepalezen die verklaarden van Buthan te zijn toch werden geregulariseerd, hij in aanmerking

komt voor 1.2 van de vernietigde instructies, zijn integratie en langdurige asielprocedure gestaafd zijn, hij tevens voldoet aan 2.8.A en 2.8.B aangezien hij een arbeidscontract voorlegt, hij in België steeds gewerkt heeft en bijzonder goed geïntegreerd is, hij op 31 maart 2007 op het grondgebied verbleef en een contract kan voorleggen.

De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk de motieven aan op grond waarvan de beslissing is genomen.

In de bestreden beslissing worden, samengevat, volgende motieven aangevoerd om de aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond te verklaren:

1. Verzoeker hield gedurende de asielprocedure en ter gelegenheid van de tijdens die procedure ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf, welbewust een valse identiteit vol.
2. Onder die valse identiteit werd hij tot tijdelijk verblijf gemachtigd op 3 augustus 2007. Het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister werd hem onder die identiteit ter hand gesteld. Hij had toen al, sinds 1 juni 2007, een Nepalees paspoort op zak, dat hij vroeg en verkreeg van zijn nationale diplomatieke vertegenwoordiging tijdens het verloop van de asielprocedure.
3. Artikel 13, § 3 van de vreemdelingenwet staat het bestuur toe te bevelen het grondgebied te verlaten indien valse of misleidende documenten worden gebruikt.
4. Had verzoeker die vervalsing niet gepleegd en volgehouden, dan had de CGVS het dringend beroep verworpen en was zijn asielprocedure afgesloten sinds 2004.
5. Er is derhalve geen aanleiding om in die omstandigheden de duur van de asielprocedure als element aan te wenden tot regularisatie.
6. Daar het tijdelijk verblijfsrecht werd ingetrokken op 15 juni 2010, beschikte verzoeker niet meer over de officiële toestemming om arbeid te verrichten.

Verzoeker betwist het gebruik van de valse identiteit niet. Verzoeker ontkracht evenmin de verwijzing naar artikel 13, § 3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat zijn asielaanvraag even lang zou hebben geduurd indien hij de gepleegde fraude niet volgehouden had.

Noch de duur van zijn verblijf, noch het gegeven van arbeid te verrichten terwijl het beperkt verblijf was ingetrokken, kunnen worden aangewend om het onbeperkt verblijf toe te laten.

De vergelijking die verzoeker maakt met andere dossiers is te vaag: hij waagt zelfs geen poging om aan te tonen dat anderen zich in dezelfde situatie bevonden als hij zelf.

Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt de motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991.

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de verwerende partij onzorgvuldig of kennelijk onredelijk heeft gehandeld.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien oktober tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC